

**UCHWAŁA NR 324/XIX/2025
RADY MIEJSKIEJ WĘGLIŃCA**

z dnia 30 września 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Gminy i Miasta Węgliniec

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz art. 229 pkt 3 w związku z art. 221 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.) Rada Miejska Węglińca uchwala co następuje:

§ 1. Uznaje za bezzasadną skargę złożoną w dniu 29 maja 2025 r. przez mieszkankę Gminy Węgliniec na Burmistrza Gminy i Miasta Węgliniec.

§ 2. Uzasadnienie stanowi integralną część niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Marek Wawrzynek

Uzasadnienie

Pismem z dnia 15 maja 2025 r. Pani U.M wniosła skargę na Burmistrza Gminy i Miasta Węgliniec. Skarga ta była przedmiotem obrad Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Węglińca. Rozpoznanie tej skargi znalazło się w porządku obrad podczas sesji Rady Miejskiej Węglińca zaplanowanej na dzień 29 maja 2025 r. W tym też dniu tj. 29 maja 2025 r. na biuro podawcze Urzędu Gminy i Miasta Węgliniec wpłynęło pismo Pani U.M stanowiące uzupełnienie skargi z dnia 15 maja 2025 r. W treści uzupełnienia skargi Pani U.M zarzuciła Burmistrzowi Gminy i Miasta Węgliniec:

1. negatywny wpływ decyzji Burmistrza na życie rodziny skarżącej,
2. dopuszczenie się niedopełnienia obowiązków z tytułu nadzoru, poświadczania nieprawdy, tuszowania przestępstw oraz przekroczenia uprawnień w związku z zebraniem zorganizowanym na okoliczność zastraszania i zniesławienia skarżącej, które odbyło się w dniu 2 sierpnia 2019 r., brak reakcji Burmistrza wobec twierdzenia Sekretarza Gminy, iż spotkanie to nie miało miejsca,
3. niedopełnienie obowiązku dopilnowania, aby protokół Rady Miejskiej, na której radny Pan Tomasz Szymański szykanował klub piłkarski, został opublikowany na BIP,
4. brak zainteresowania kwestią opłat za ścieki,
5. brak właściwie sprawowanej kontroli wobec asystentek osoby niepełnosprawnej, tuszowanie faktu podtruwania psychotropami niewidomego człowieka,
6. posiłkowanie się opiniami Pani mecenas Małgorzaty Bąk, której obce są normy etyczne i znajomość prawa, akceptacja uniemożliwienia przez Panią mecenas Bąk dostępu do sfalszowanych podpisów,
7. ignorowanie przemocy w rodzinie skarżącej, stawanie po stronie sprawców przemocy w rodzinie, eutanazji i znęcania się ze szczególnym okrucieństwem,
8. brak dbania o dobro mieszkańców gminy i odmowa udostępnienia dokumentów będących dowodem w sprawie znęcania się nad niepełnosprawnymi.

Na podstawie art. 229 pkt 3 – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U z 2024 r., poz. 572 ze zm.), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności burmistrza gminy. W celu zajęcia stanowiska przez Radę Miejską Węglińca w kwestii oceny zasadności skargi z dnia 29 maja 2025 r., została ona skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Skarg Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Węglińca. Komisja Skarg Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 22 września 2025 r. wobec tak sformułowanych zarzutów przeprowadziła postępowanie wyjaśniające z następującym ustaleniem. Skarżąca znana jest w Gminie Węgliniec, ale i również w Powiecie Zgorzeleckim, jako osoba składająca szereg skarg na osoby, które działały wbrew jej żądaniu, które reprezentowały interes sprzeczny z jej interesem. Brak uczynienia zadość żądaniu skarżącej powoduje wzmożenie jej działań sprowadzających się do umieszczania niepochlebnych komentarzy, krytykowania, podważania kompetencji i deprecjonowanie umiejętności. Niejednokrotnie skarżąca negatywnie wypowiadała się na temat funkcjonowania publicznych, w tym organów ścigania: Policji, Prokuratury, ale również osób w instytucjach tych zatrudnionych. W podobnym tonie skarżąca wypowiada się o osobach piastujących urząd sędziowski. Skarżąca podważa kompetencje i umiejętności zawodowe prokuratorów, sędziów czy pracowników jednostek samorządu terytorialnego. Wzmożone działanie skarżącej następuje po braku realizacji jej żądań lub zajęciu stanowiska odmiennego od stanowiska Skarżącej. W przedmiotowej sprawie niniejsza skarga oraz skarga z dnia 15 maja br. są reakcją Pani U.M na decyzję nr SA.DOE.5345.11.2.2025 Burmistrza Gminy i Miasta Węgliniec mocą, której odmówiono skarżącej dostępu do wzoru podpisów jej rodziców, znajdujących się w ich teczkach dowodowych. Skarżąca pomimo otrzymania w/w decyzji, nie odwołała się od niej. Sama więc zrezygnowała z poddania tej decyzji kontroli instancyjnej. Obecnie natomiast upatruje w treści tej decyzji negatywnych skutków dla życia rodziny. Nic bardziej mylnego, w/w decyzja nie wywołała żadnego skutku, tak w rozumieniu prawnym jak i faktycznym. Decyzja ta nie nałożyła swojej treścią żadnego obowiązku na rzecz skarżącej, który mógłby odnieść skutek, o którym mówi skarżąca. Tym bardziej trudno znaleźć uzasadnienie dla takiego twierdzenia w sytuacji, gdy skarżąca zaakceptowała treść tej decyzji i się od niej nie odwołała. W kolejnym zarzucie skarżąca wskazuje, że Burmistrz Gminy i Miasta Węgliniec dopuścił się niedopełnienia obowiązków z tytułu nadzoru, poświadczania nieprawdy, tuszowania przestępstw oraz przekroczenia uprawnień w związku z zebraniem zorganizowanym na

okoliczność zastraszania i zniesławienia skarżącej, które odbyło się w dniu 2 sierpnia 2019 r., brak reakcji Burmistrza wobec twierdzenia Sekretarza Gminy, iż spotkanie to nie miało miejsca. Jest to twierdzenie nieprawdziwe, ponadto wykraczające poza zakres dopuszczalnej krytyki. Skarżąca zarzuca bowiem Burmistrzowi popełnienie przestępstw poświadczania nieprawdy, przekroczenia uprawnień i poplecznictwa. Przy czym jasno w tym miejscu należy wyartykułować, że do popełniania w/w przestępstw nigdy nie doszło. Brak jest bowiem jakichkolwiek dowodów, aby w ogóle doszło do wszczęcia postępowania przygotowawczego w tym zakresie. Samo już formułowanie uzasadnienia tego zarzutu przez skarżącą wskazuje, że organy ścigania nie znalazły ku temu podstaw. Czym w sposób oczywisty „naraziły” się skarżące, która w treści skargi wprost podważa ich kompetencje. Kwestia spotkania mieszkańców, które miało odbyć się 2 sierpnia 2019 r., była skarżącą wyjaśniana. Zgodnie ze stanem faktycznym udzielono skarżącej informacji, że Urząd Miasta i Gminy w Węglińcu nie posiada dokumentacji potwierdzającej zwołanie zebrania wiejskiego. Informacja taka nie została również podana do publicznej wiadomości, zgodnie z § 11 ust 4 Uchwały nr 78/XII/07 Rady Miejskiej Węglińca z dnia 30 sierpnia 2007 r. w sprawie nadania Statutu Sołectwu Ruszów. Skoro nie było wniosku o zwołanie, nadto nie upubliczniono informacji o miejscu i terminie zebrania, brak było podstaw do przyjęcia, że spotkanie mieszkańców Ruszowa z dnia 2 sierpnia 2019 r. miało charakter zebrania wiejskiego. Stosownej odpowiedzi w tym zakresie udzielił skarżącej Sekretarz Gminy Marcin Papla. Wówczas to on stał się adresatem szeregu pism i wezwań ze strony skarżącej. Nazywany on był przez skarżącą kłamcą. Jak sama twierdzi składała na niego zawiadomienia do organów ścigania, które jednak nie znalazły podstaw do podjęcia działań. Przewina natomiast Burmistrza Miasta i Gminy w tym zakresie ma się sprowadzać do tuszowania informacji, że zebranie wiejskie się odbyło. Jest w świetle powyższego absurdalne. Kwestia tego czy zebranie wiejskie się odbyło czy nie, pozostawała i pozostaje w strefie faktów, z których jasno wynika, że Gmina nie dysponuje informacjami o formalnym zwołaniu takiego zebrania, brak jest informacji o publicznym podaniu do wiadomości terminu takiego spotkania. Burmistrz Gminy i Miasta Węglińca nie dysponuje innymi w tym zakresie. Co ważne w spotkaniu mieszkańców z dnia 2 sierpnia 2019 r. nie brał udział żaden z przedstawicieli gminy. Co tym bardziej potwierdza fakt, braku wiedzy o przebiegu tego spotkania. Mając powyższe na uwadze, należało uznać zarzut skarżącej za nieuzasadniony. Odnosząc się do kwestii niedopilnowania, przez Burmistrza Gminy i Miasta Węglińca, publikacji protokołu z sesji Rady Miejskiej Węglińca z dnia 31 marca 2022 r., to zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Przede wszystkim wskazać trzeba, że Burmistrz Gminy i Miasta Węglińca nie jest zobowiązany do sporządzenia i udostępnienia protokołów z sesji Rady Miejskiej Węglińca. Zgodnie z art. 11b ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, działalność organów gminy jest jawna. Jawność obejmuje zwłaszcza prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji, a także dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów gminy. Na podstawie tego przepisu oraz art. 19 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, organy kolegialne sporządzają i udostępniają protokoły lub stenogramy swoich obrad, chyba że sporządzą i udostępnią materiały audiowizualne lub teleinformatyczne rejestrujące w pełni te obrady. Udostępnienie może nastąpić przez ogłaszanie informacji publicznych, w tym dokumentów urzędowych, w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP). Oznacza to tyle, że Burmistrz Gminy i Miasta Węglińca nie jest zobowiązany do publikowania w BIP protokołów z obrad sesji Rady Miejskiej Węglińca. Jest to obowiązek przewodniczącego Rady Miejskiej. Co ważne organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, jakim jest Burmistrz nie sprawuje nadzoru nad organem uchwałodawczym. Z tych przyczyn zarzut ten nie mógł zostać uwzględniony. Kolejny zarzut skarżącej dotyczy braku nadzoru nad poborem i rozliczaniem opłat za ścieki we Wspólnocie Mieszkaniowej, w której skarżąca posiada prawo własności lokalu mieszkalnego. Przy czym zaznaczenia wymaga, że zarzut ten nie został przez skarżącą umieszczony w czasie. Nie wiadomo jakiego okresu dotyczy. Skarżąca wskazuje jedynie, że otrzymała odpowiedź Burmistrza Gminy i Miasta Węglińca na wniosek o dostęp do informacji publicznej. Na podstawie analizy danych źródłowych ustalono, że skarżąca złożyła wniosek o dostęp do informacji publicznej przez wskazanie osób odpowiedzialnych za kontrolę sposobu pozbywania się nieczystości stałych z miejscowości Ruszów i Jagodzin oraz informacji o sposobie naliczania opłat za ścieki. Burmistrz Gminy i Miasta Węglińca udzielił informacji, w zakresie osoby odpowiedzialnej z ramienia Gminy oraz wskazał, że kwestie rozliczeń pozostają poza jego wiedzą. Kwestie te winny być wyjaśnione we wspólnotach mieszkaniowych. Powyższe pozostaje jednak poza oceną, gdyż zarzut dotyczył konkretnej wspólnoty, w której zamieszkuje skarżąca. Zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Kwestia cywilnoprawnych rozliczeń Wspólnoty Mieszkaniowej z właścicielami pozostaje poza kompetencją Burmistrza Gminy i Miasta Węglińca. Kwestia wewnętrznych rozliczeń wynika z przyjętego przez Wspólnotę sposobu rozliczania tych opłat. Gmina Węglińca nie jest właścicielem lokali w tej Wspólnocie Mieszkaniowej. Nie ma więc żadnej możliwości wpływania na ustalony sposób rozliczania i pobierania opłat za wywóz ścieków. Skarżącej jako właścicielce lokalu we Wspólnocie Mieszkaniowej przysługuje szereg uprawnień, z których

może skorzystać w ramach ustawy o własności lokali lub Kodeksu cywilnego. Niemniej jednak adresatem ewentualnych żądań powinien być zarządca nieruchomości lub sama Wspólnota Mieszkaniowa. W kolejnym zarzucie skarżąca podała, że Burmistrz Gminy i Miasta Węgliniec niewłaściwie sprawował kontrolę wobec asystentek osoby niepełnosprawnej oraz tuszuje fakt podtruwania psychotropami niewidomego człowieka. Na wstępie wskazać należy, że do zadań Burmistrza Gminy i Miasta Węgliniec nie należy kontrola pracowników zatrudnionych w MGOPS. Prawdą jest, że Burmistrz sprawuje nadzór nad MGOPS, niemniej jednak kontrolę nad pracownikami ośrodka pomocy społecznej sprawuje kierownik MGOPS. Trudno więc już z tego powodu uznać zarzut za zasadny. Niemniej jednak Burmistrz Gminy i Miasta Węgliniec poprosił kierownika MGOPS o wyjaśnienie kwestii asysty dla niepełnosprawnego ojca skarżącej. Udzielona informacja nie dała podstaw do przyjęcia niewykonywania obowiązków przez asystentów lub też wykonywania ich w nienależyty sposób. Ze środowiska, ale przede wszystkim od samego zainteresowanego, brak było jakichkolwiek uwag względem asystentów. Cieszą się oni dobrą opinią. Nie polega nadto na prawdzie to, że asystenci podtruwali podopiecznego. Do zadań asystenta osoby niepełnosprawnej nie należy bowiem ordynowanie leków, a tym bardziej ich podawanie. Z tych powodów zarzut nie mógł zostać uwzględniony. W dalszej części skargi U.M. zarzuca Burmistrzowi posiłkowanie się opiniami Pani mecenas Małgorzaty Bąk, której obce są normy etyczne i znajomość prawa, nadto, iż akceptuje treść opinii prawnych wydawanych przez mecenas Bąk, doprowadzając tym samym do odmowy dostępu do sfałszowanych podpisów (jej rodziców). I w tym przypadku skarga jest bezzasadna. Adwokat Małgorzata Bąk jest specjalistą w swoim zakresie. Przy wydawaniu opinii prawnych kieruje się literą prawą oraz interesem reprezentowanej strony. Podczas długoletniej współpracy Burmistrza Gminy i Miasta Węgliniec z adwokat Małgorzatą Bąk nie powzięto żadnych wątpliwości względem jej postępowania. Wydawane przez nią opinie prawne są wyczerpujące i wskazują na szeroką znajomość materii prawnej. Zachowanie w/w jest zawsze wyważone i zgodne z obowiązującymi przepisami. Fakt reprezentowania Pani Ireny Droś, jako pokrzywdzonej w postępowaniu przeciwko pani U.M., potwierdził jedynie jej zaangażowanie w ochronę dóbr prawnie chronionych. Z uwagi na wynik tego postępowania (ujawniony zresztą przez skarżącą) Mecenas Małgorzata Bąk stała się również celem ataków Pani U.M. W toku rozpoznawania przedmiotowej skargi zwrócono się do Mecenas Bąk z prośbą o informację, czy toczyło się lub toczy się względem niej postępowanie przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Zielonej Górze, dotyczące naruszenia zasad etyki adwokackiej. Odpowiedź była przecząca. Pomimo sugestii ze strony skarżącej, ta również nie złożyła względem Mecenas Bąk skargi do samorządu adwokackiego. Ostatnim ze stawianych Burmistrzowi zarzutów jest brak dbałości o dobro mieszkańców gminy i odmowa udostępnienia dokumentów będących dowodem w sprawie znęcania się nad niepełnosprawnymi. Zarzut ten ma się sprowadzać do odmowy udostępnienia podpisów z teczek dowodowych rodziców skarżącej. Kwestia ta była już przedmiotem skargi z dnia 15 maja 2025 r. Nie mniej jednak uzupełniając należało wyjaśnić, że do Urzędu Gminy i Miasta Węgliniec nie wpłynęły pisma od organów ścigania zobowiązujące do wydania dokumentów stanowiących dowód przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze Komisja Skarg Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Węglińca nie dopatrzyła się naruszenia prawa, uchybień oraz nieprawidłowości w postępowaniu Burmistrza Gminy i Miasta Węgliniec, w związku z tym proponuje uznać skargę za bezzasadną.

Rada Miejska Węglińca, po zapoznaniu się z treścią skargi, wyjaśnieniami oraz stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji postanowiła uznać skargę za bezzasadną.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237§ 3 w związku z art. 238 § 1 k.p.a.

Informuje się skarżącego, że zgodnie z art. 239 k.p.a., przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.